

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/98/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521203970
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1521203970.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej st. a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobkyne: M.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O.. Z. H. XXXX/XX, XXX XX N., proti žalovanej: M.. I. W., okresná A. Okresnej A. N. S., A. X, XXX XX N., o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18. mája 2023, č.k. 7C/48/2022-236, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Odvolací súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania súdu prvej inštancie a odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol podanie žalobkyne zo dňa 17.10.2021 doručené súdu dňa 18.10.2021.

2. Dňa 18.10.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne (ktoré by svojim obsahom mohlo byť žalobou) označené ako „žaloba o ochranu osobnosti podľa § 11, § 13 ods. 1 za druhou čiarkou, ods. 2 od prvej čiarky Obč. zákona, o verejné ospravedlnenie, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. vo výške 50.000.000,- eur, päťdesiat miliónov eur,“ ktorým sa žalobkyňa domáhala verejného ospravedlnenia od M.. I. W., Okresnej A. Okresnej A. N. S. ako aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 50.000.000 eur z dôvodu zásahov do jej ľudskej dôstojnosti, cti, zdravia, dobrej povesti a mena, súkromia a rodiny. V podaní označila ako žalovanú - M.. I. W., Okresná A. Okresnej A. N. S., Okresná A. N. S., A. X, XXX XX N.V..

3. Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 7C/48/2022-232 zo dňa 24.03.2023 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 15 dní doplnila svoje podanie s poučením ako má nedostatok odstrániť. Zároveň žalobkyňu poučil, že ak v stanovenej lehote svoje podanie nedoplní súd jej podanie v zmysle § 129 ods. 3 C.s.p. odmietne. Uznesenie bolo žalobkyňi riadne doručené dňa 21.04.2023, žalobkyňa však v súdom stanovenej lehote a ani do dnešného dňa svoje podanie nedoplnila.

4. Podanie žalobkyne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 129 ods. 3 C.s.p. odmietol, dôvodiac, že žalobkyňa v súdom stanovenej lehote neodstránila nedostatok svojho podania, ktoré tak napriek výzve súdu nespĺňalo zákonné náležitosti riadnej žaloby podľa § 127 v spojení s § 132 a nasl. C.s.p., a pre uvedený nedostatok v konaní pokračovať, súd jej podanie v zmysle citovaného ustanovenia § 129 ods. 3 C.s.p. odmietol. Dôvodil tým, že žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 17.10.2021 doručenom súdu dňa 18.10.2021 žalovanú ako fyzickú osobu neoznačila adresou trvalého pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, a neurobila tak ani na výzvu súdu. Vychádzal z toho, že povinnosť žalobkyne uviesť adresu trvalého pobytu a dátum narodenia žalovanej (či iný identifikačný údaj) vyplýva žalobkyňi zo zákona (§ 132 C.s.p.), pričom prenášanie tejto povinnosti na iné subjekty (súd) nie je

prípustné, o.i. by to znamenalo porušenie požiadavky, aby súd v súdnom konaní postupoval nestranne. Zisťovanie chýbajúcich identifikačných údajov pre niektorú stranu sporu by znamenalo pomoc súdu pre stranu, čo považoval za neprípustné. Ak je stranou v spore fyzická osoba, táto musí byť v žalobe označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, ďalej by mala byť označená tiež dátumom narodenia, či iným identifikačným údajom (rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo cestovného pasu, vodičského preukazu a pod.). Tieto náležitosti sú stanovené obligatórne a ak v žalobe chýbajú, súd musí tento nedostatok (vadu konania) odstrániť postupom podľa § 129 ods. 1 C.s.p., pričom zodpovednosť za riadne označenie žalovaného znáša žalobca, ktorý je povinný vynaložiť všetko potrebné úsilie na jeho správne a presné označenie na základe dostupných informačných systémov, a nie je povinnosťou súdu po správnej identite žalovaného namiesto žalobcu pátrať, a ani ju za neho zisťovať a doplňovať. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva povinnosť poskytnúť žalobcovi súčinnosť pri splnení jeho povinnosti riadne označiť žalovaného v žalobe. Vychádzal z kontradiktórnosti konania a z nej vyplývajúceho princípu rovnosti zbraní. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/48/2021-39 zo dňa 29.06.2021, keď v danej veci bola žalovaná označená menom, priezviskom a funkciou. Odvolací súd v predmetnej veci považoval označenie bydliska, prípadne dátumu narodenia za obligatórny identifikačný údaj, ktorý je potrebný na správne stotožnenie žalovanej osoby v záujme vylúčenia jej zameniteľnosti. Mal za to, že ide o takú vadu v označení žalovaného, ktorá bráni súdu ďalej v konaní s takto označeným subjektom pokračovať, pretože základnou procesnou podmienkou konania je, okrem iného, aj procesná spôsobilosť strany, ktorú súd zisťuje z úradnej povinnosti, v každom štádiu konania musí na ňu prihliadnuť a v prípade jej nedostatku musí konanie zastaviť, a teda v prípade takto vadne označenej strany žalovaného nemožno už v štádiu skúmania tejto procesnej podmienky, ďalej pokračovať v konaní.

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhala podľa obsahu podaného odvolania, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces. Poukázala na rozhodnutie I. ÚS 129/2010, dôvodila tým, že z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že nie je možné trvať zo strany súdu na označení žalovanej dátumom narodenia a adresou trvalého bydliska, ktorej identita je vzhľadom na funkciu utajená a súd pri posudzovaní splnenia predpísaných náležitostí žaloby musí tieto obmedzenia na prístup účastníka k uplatneniu základných práv realizovať aj sudcovskou tvorbou práva. Na výzvu súdu nemala časový priestor reagovať. Dala do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 149/2011 z 26.09.2012, v ktorom boli označené sudkyne Krajského súdu v Bratislave iba titulom, menom a priezviskom a funkciou, sudkyňa Krajského súdu v Bratislave, a súd uvedené označenie žalovaných akceptoval. Okrem iného uviedla, že žalovaná M.. I. W. je jedinou A. Okresnej A.F. N. S. s uvedeným menom a priezviskom, preto nemôže byť zamenená s inou osobou a je jej možné doručiť žalobu, a to podľa adresy sídla prokuratúry. Žalobkyňa namietala, že súdu nič nebráni, aby v konaní pokračoval a predvolal žalovanú z adresy označenej žalobkyňou (adresa Okresnej A. N. S.). Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 8Sžo 31/2013, keď uviedla že predmetné rozhodnutie zdôrazňuje, že pokiaľ súd pri skúmaní procesných podmienok konania má pochybnosti o ich splnení, potom nemôže konanie pre tento nedostatok zastaviť, túto otázku musí vyriešiť pozitívne a vec musí prejednať. Vo zvyšnej časti podania žalobkyňa uviedla dôvody odôvodňujúcimi jej žalovaný nárok, odvolací súd sa však nimi nezaoberal, keďže v danom prípade nerozhoduje v merite veci. Žalobkyňa taktiež žiadala súd o pristúpenie subjektov na strane žalovaných, avšak v odvolacom konaní sa ustanovenie o pristúpení subjektov neuplatní (§ 378 ods. 2 C.s.p.), preto odvolací súd o pripustení subjektov nerozhodol.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa vo svojom podaní podanom na súd prvej inštancie dňa 18.10.2021, riadne neoznačila žalovanú, napriek výzve zo strany súdu prvej inštancie, keď ju označila v žalobe ako žalovanú M.. I. W., okresnú A. Okresnej A. N. S., A. X, XXX XX N.. Takéto označenie menom, priezviskom a funkciou, nemožno považovať za dostatočne presné a určité tak, aby nevznikli pochybnosti o tom, kto má vystupovať na strane žalovaného. Podľa § 133 ods. 1 C.s.p. sa fyzická osoba označuje v žalobe menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu,

dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Označenie dátumu narodenia a bydliska, ako obligatórneho identifikačného údajaja, je potrebné na správne stotožnenie žalovanej osoby v záujme vylúčenia jej zameniteľnosti. Iný identifikačný údaj sa viaže s údajom namiesto dátumu narodenia, nie je alternatívou k označeniu fyzickej osoby jej menom a priezviskom a bydliskom. Vzhľadom na takéto nedostatočné špecifikovanie žalovanej nebolo možné považovať podanie žalobkyne, z hľadiska zákonných náležitostí obsiahnutých v ust. § 132 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 133 C.s.p. za riadne a zrozumiteľné. Súd prvej inštancie preto správne vyzval na doplnenie týchto chýbajúcich údajov, a teda na odstránenie prekážky, pre ktorú nie je možné v konaní pokračovať. V zmysle ust. § 132 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 133 C.s.p. žalobca musí v žalobe označiť strany sporu tak, aby ju nebolo možné zameniť s niekým iným, a aby s ňou mohol súd konať. Ak žaloba neobsahuje označenie strany, teda všetky údaje potrebné k jej označeniu alebo ak je žaloba v označení strany neúplná, neurčitá a nezrozumiteľná, t.j. ak obsahuje také označenie, ktoré neumožňuje presnú identifikáciu strany, je súd povinný pokúsiť sa také vady odstrániť postupom podľa ust. § 129 C.s.p.

8. Žalobkyňa nedôvodne namietala, že nie je možné trvať zo strany súdu na označení žalovanej dátumom narodenia a adresou trvalého bydliska, ktorej identita je vzhľadom na funkciu utajená a súd pri posudzovaní splnenia predpísaných náležitostí žaloby musí tieto obmedzenia na prístup účastníka k uplatneniu základných práv realizovať aj sudcovskou tvorbou práva. Zodpovednosť za riadne označenie žalovaného znáša žalobca, ktorý je povinný vynaložiť všetko potrebné úsilie na jeho správne a presné označenie na základe dostupných informačných systémov a nie je povinnosťou súdu správnu identitu žalovaného zisťovať a doplňovať. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva súdu povinnosť poskytnúť žalobcovi súčinnosť pri splnení jeho povinnosti riadne označiť žalovaného v žalobe. Civilný sporový poriadok totiž nemá také ustanovenie, ktoré by ukladalo súdu postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania, ako táto povinnosť pre súd vyplývala z § 6 Občianskeho súdneho poriadku. Civilný sporový poriadok je založený na zásade kontradiktórnosti konania a z nej vyplývajúceho princípu rovnosti zbraní a je postavený na rešpektovaní rovnosti strán v konaní. Rovnosť pred zákonom a tiež rovnosť pred súdom znamenajú rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov súdom voči ktorejkoľvek strane sporu. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd.

9. Zhodne so súdom prvej inštancie zastáva aj odvolací súd názor, že ide o takú vadu v označení žalovaného, ktorá bráni súdu ďalej v konaní s takto označeným subjektom pokračovať, pretože základnou procesnou podmienkou konania je, okrem iného, aj procesná spôsobilosť strany, ktorú súd zisťuje z úradnej povinnosti a v každom štádiu konania musí na ňu prihliadnuť a v prípade jej nedostatku musí konanie zastaviť; v prípade takto vadne označenej strany žalovaného nemožno už v štádiu skúmania tejto procesnej podmienky, ďalej pokračovať v konaní.

10. Ústavou garantované právo domáhať sa práva na súdnu ochranu nie je absolútne, ale podlieha určitým obmedzeniam stanovených zákonom a k jeho realizácii môže dôjsť až po splnení zákonom predpokladaných podmienok, z ktorých jednou je aj podanie riadnej a úplnej žaloby. Súd prvej inštancie teda konal tak, ako mu to ukladá zákon, a preto nemohol porušiť základné právo žalobcu priznané mu článkom 46 Ústavy SR, ak žalobca nespĺnil jednu zo zákonných požiadaviek, ktorou sa podmieňuje vznik práva na prístup k súdu ak spravodlivosti. V danom prípade k odmietnutiu podania žalobkyne z dôvodu vady v označení žalovanej nedošlo v dôsledku chybného procesného postupu súdu, a preto jeho postup nemožno považovať za odopretie ústavou upraveného práva na súdnu ochranu a za odmietnutie spravodlivosti (denegatio iustitiae). Súd prvej inštancie neodmietol zaoberať sa meritom veci svojvoľne, ale za splnenia procesných predpokladov pre taký postup stanovených Civilným sporovým poriadkom. Z pohľadu uvedených záverov sa súd prvej inštancie nedopustil žiadneho procesného pochybenia znemožňujúceho žalobkyňu realizovať jej procesné práva priznané jej Civilným sporovým poriadkom, ktoré by malo za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

11. Súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť vadám podania a správne postupom podľa § 129 ods. 1 a 2 C.s.p. vyzval žalobkyňu na ich odstránenie. Odvolací súd poznamenáva, že zodpovednosť za riadne označenie žalovanej nie je povinnosťou súdu za žalobkyňu v predmetnom podaní potrebné údaje doplňovať a nahrádzať tak nedostatok jej aktivity v konaní, pretože takýto postup súdu v konaní by už prekračoval zákonný rámec jeho poučovacej povinnosti danej ustanovením § 160 C.s.p., a v konečnom

dôsledku by viedol k zvýhodneniu procesného postavenia žalobkyne a k porušeniu princípu rovnosti strán sporu v konaní (čl. 6 C.s.p.).

12. Vzhľadom na to, že žalobkyňa vady svojho podania neodstránila na výzvu súdu prvej inštancie, postupoval súd prvej inštancie správne, pokiaľ podanie žalobkyne podľa § 129 ods. 3 C.s.p. odmietol, nakoľko pre uvedené vady podania nebolo možné ďalej v konaní pokračovať. Ani námietky žalobkyne v odvolaní nemajú žiadny relevantný vplyv na posúdenie splnenia jej povinnosti uviesť všetky obligatórne náležitosti podania vo veci samej, bez uvedenia ktorých súd nemôže ďalej konať. Súd prvej inštancie sa nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktoré by malo za následok odňatie možnosti žalobkyne konať pred súdom.

13. So zreteľom na uvedené odvolací súd neuznal opodstatnenosť dôvodov, na ktorých založila žalobkyňa svoje odvolanie a dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie odmietol predmetné podanie žalobkyne po tom, čo žalobkyňa neodstránila na jeho výzvu vady podania, a to ani v odvolacom konaní, rozhodol vecne správne, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie stotožňujúc sa s jeho závermi v plnom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

14. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania súdu prvej inštancie a odvolacieho konania, majúc za to, že vo veci kedy žalobkyňa podaním žaloby voči osobe, ktorá nebola dostatočne identifikovaná, zavinila odmietnutie podania, pričom táto situácia je najbližšie posudzovaniu prípadu v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p., keď ak strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, a teda žalovanej, t.j. protistrane, ako subjektu nedostatočne identifikovanému nebolo možné náhradu trov konania priznať, resp. v konaní žalovanej žiadne preukázateľné trovy konania ani nevznikli, súd preto nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).